

“நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டம்”

(12:1-17)

அப்போஸ்தலரான பவுல், தமது நிருபங்களில் அடிக்கடி, பந்தய விளையாட்டு பற்றிய சொற்றொடராகக் கதைப் பயன்படுத்தினார் (1 கொரிந்தியர் 9:24-27; பிலிப்பியர் 3:13, 14; 1 தீமோத்தேயு 6:12; 2 தீமோத்தேயு 4:7). 12:1-17ல், அவர், கிறிஸ்தவ வாழ்வை ஓட்டப் பந்தயத்துடன் ஒப்பிட்டார். இது 1 முதல் 3 வரை மற்றும் 12, 13 ஆகிய வசனங்களில் தெளிவாக உள்ளது. இருப்பினும் நாம் காணப்போகிறபடி இந்தப் பதினேழு வசனங்கள் ஒவ்வொன்றும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, அந்த ஆய்வுக் கருத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. கிறிஸ்தவப் பந்தயத்தை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு நாம் பல கேட்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது.

தேவை: பொறுமை/சகிப்புத்தன்மை (12:1-4)

10ம் அதிகாரத்தில் எழுத்தாளர், “பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது” என்று கூறியிருந்தார் (வசனம் 36ஆ.¹ 11ம் அதிகாரத்தில் அவர், விசுவாசத்திற்கு உதாரணமாக இருந்த ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் தங்கள் சூழ்நிலைகள் எப்படியிருந்தாலும் பொறுமையுடன் இருந்தார்கள் என்பதற்கு உதாரணங்களைக் கொடுத்தார். 12ம் அதிகாரம் நீடிய பொறுமைக்கான கூடுதல் புத்திமதியுடன் துவங்குகிறது. (“பொறுமை” [வசனம் 1] சகித்து [வசனம் 2] மற்றும் சோர்ந்து போகாதபடிக்கு [வசனம் 3] ஆகிய வார்த்தைகளைக் கவனிக்கவும்.²)

1ம் வசனம் ஒரு பந்தய சாலையைச் சித்தரிக்கிறது, அதில் பந்தயத்தைக் கவனிக்க ஏராளமான மக்கள் நிற்கின்றனர். இந்த “சாட்சியங்கள்” 11ம் அதிகாரத்தில் உள்ள விசுவாசத்தின் வீரர்கள் ஆவர். அவர்கள் நேரடியான அர்த்தத்தில் பரலோகத்தில் இருந்துகொண்டு கீழே நம்மை உற்றுப் பார்ப்பது இல்லை. “இது அவர்கள் நம்மை கவனித்து ஓட்டத்தை முடியுங்கள்! என்று உற்சாகமுட்டுவது போன்று உள்ளது!”³

நமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள ஓட்டம் (12:1, 2அ)

சகிப்புத் தன்மையுடன் இருந்து ஓட்டத்தை முடிப்பதற்கு, நாம் குறைந்தபட்சம் மூன்று விஷயங்களைச் செய்ய வேண்டும்:

நம்மை மெதுவாக ஓடுபவர்கள் ஆக்கக்கூடிய எந்த விஷயத்தையும் புறம்பே ஒதுக்கி வைத்தல். ஓடுபவர்கள் சிலவேளைகளில் பலத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக, பயிற்சியின்போது பாரமானவற்றை அணிகின்றனர். ஓட்டப்பந்தயத்தில் இந்தப் பாரமானவை நீக்கப்படுகின்றன.

“பொறுமையோடே ஓடுவதற்கு” தீர்மானித்தல்: கிறிஸ்தவ ஓட்டப் பந்தயம் என்பது குறுகிய தூரம் கொண்ட ஓட்டப் பந்தயமாக இராமல், மாரத்தான் ஓட்டப் பந்தயமாக உள்ளது. பந்தயத்தை நாம் தொடங்குவதற்கு முன்பு, அதை

முடிப்பதில் நாம் தீர்மானமாக இருக்க வேண்டும்.

இலக்கின்மீது கவனம் குவித்தல். தீவிரமான ஓட்டப் பந்தய வீரர்கள்,கும்பலையோ அல்லது மற்ற போட்டியாளர்களையோ பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதில்லை. நமது கண்கள் இயேசுவின் மீது கவனம் குவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று வசனப்பகுதி வலியுறுத்துகிறது.

நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள உதாரணம் (12:2ஆ-4)

நம்மில் எவரொருவரும் எப்போதாவது கொண்டிருக்கக் கூடிய எந்தப் பந்தயத்திலும் அதிகம் அறைகூவல் கொண்ட ஒரு பந்தயத்தை யாராலும் நினைத்துப் பார்க்கக் கூடுவதற்கும் அதிக கடினமான ஒன்றை இயேசு கொண்டிருந்தார். இந்த வாசகர்கள் இரத்தம் சிந்தியிருக்கவில்லை ஆனால் இயேசு இரத்தம் சிந்தினார் என்று எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டார் (வசனம் 4). இயேசு தமது பணியை முடிப்பதற்கு, அவமானத்தையும் துக்கத்தையும் கடந்து சென்றதால், சிலுவையைச் சகிக்கக் கூடியவர் ஆனால்: “தேவனுடைய அரியணையின் வலது புறத்தில் அமருதலில் உள்ள சந்தோஷம்” என்பதை அவர் எதிர்பார்த்தார். நாம் கிறிஸ்துவின் உதாரணத்தைத் தீவிரமாக “ஆழ்ந்து சிந்தித்தால்.” நாம் “இளைப்படையவோ அல்லது இருதயத்தில் சோர்ந்து போகவோ” மாட்டோம்.

தேவை: சிட்சை (12:4-11)

4 முதல் 11 வரையுள்ள வசனங்கள் கார்த்தருடைய சிட்சையைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுகின்றன. அடுத்த பாடத்தில் நாம், அந்த வசனங்களை அதிக விபரமாகக் கண்ணோக்குவோம். இந்த வேளையில் நாம் இவ்வசனப் பகுதியை கிறிஸ்தவ ஓட்டம் என்ற தலைப்புடன் பிணைக்க விரும்புகிறோம்.

ஆய்வுக்கருத்துகள் தொடர்ந்தன

முந்திய பகுதியில் 3ம் வசனம் “நீங்கள் இளைப்புள்ளவர்களாய் உங்கள் ஆத்துமாக்களில் சோர்ந்துபோகாதபடிக்கு” என்ற புத்திமதியுடன் முடிந்தது. அந்த ஆய்வுக்கருத்து 5ம் வசனத்தில் தொடரப் படுகிறது: மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதி (நீதிமொழிகள் 3:11, 12), “சோர்ந்துபோகாதே” என்று வேண்டிக்கொள்கிறது. மற்றும் *சகிப்புத் தன்மையின்* ஆய்வுக்கருத்து 7ம் வசனத்தில் தொடரப்படுகிறது. 11ம் வசனம் ஓட்டப் பந்தயத்தின் சொற்றொடரர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. “பழகினைவர்களுக்கு” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையில் (“exercised thereby”; KJV) இருந்தே நாம், “உடற்பயிற்சிக்கூடம்” (gymnasium) என்ற வார்த்தையைப் பெறுகிறோம்.

சிட்சை வலியுறுத்தப்படுகிறது

எந்த விளையாட்டையும் தீவிரமாக விளையாடியுள்ள எவ்வொருவரும், சிட்சை என்பது எவ்வளவு அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது என்பதை அறிகிறார். சிட்சை மற்றும் ஓட்டப் பந்தய முயற்சிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி நான் சிந்திக்கையில், எனது மனம் ஆக்லஹாமா நகரின் சுட்டெரிக்கும் சூரிய வெய்யிலின் கீழ் நடைபெற்ற கடுமையான கால்பந்து விளையாட்டுப்

பயிற்சியைப் பற்றி நினைக்கப் பின்னோக்கிச் செல்கிறது. பயிற்சியாளர் நம்மை, இளைப்படையும்படி (சில வேளைகளில் வேதனைநிறைந்த வகையில்) பயிற்றுவித்தது நம்மை அற்பமானவர்களாக ஆக்குவதற்காகவா? இல்லை, நாம் நமது மிகச்சிறப்பான வகையில் விளையாண்டு வெற்றி பெற வேண்டும் என்று விரும்பியதால் தான் அவர் அதைச் செய்தார்.

பல யூதர்கள், இன்றைய நாட்களின் மக்களில் சிலரைப் போலவே, நல்ல காலங்களை அனுபவித்தல் என்பதைத் தேவனுடைய தயவின் அடையாளமாகவும், மோசமான காலங்களை அவர் பிரியமற்று இருக்கிறார் என்பதன் அடையாளமாகவும் நம்பினர். எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபம் செயல்விளைவில், “அது உண்மையாக இருப்பதில்லை. நீங்கள் கடந்து செல்லும் இடர்ப்பாடுகள், தேவன் உங்களை அன்புகூருவதில்லை என்று காண்பிப்பதில்லை. மாறாக அது, அவர் உங்களீது அன்புகூருகிறார் என்பதையே காண்பிக்கிறது” என்றே கூறுகிறது. இடர்ப்பாடுள்ள காலங்கள் ஒருக்காலும் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கப் படக்கூடியவையாக இருப்பதில்லை, ஆனால் நாம் பலமுள்ளவர்களாக வளர வேண்டும் என்றால், நாம் ஓட்டத்தை முடிக்கக் கூடியவர்கள் ஆக வேண்டும் என்றால், அவை நமக்குத் தேவையாக உள்ளன!

தேவை: தக்க முன்னுரிமைகள் (12:12-17)

12 மற்றும் 13 ஆகிய வசனங்கள், ஓட்டப் பந்தயத்தின் ஆய்வுக்கருத்துடன் எவ்வாறு உறவு படுகின்றன என்பது தெளிவாக உள்ளது; அது, 14 முதல் 17 வரையுள்ள வசனங்கள் பொருத்தமானவையாக இருப்பது போன்று அவ்வளவு தெளிவாக இருப்பதில்லை.⁴ இருப்பினும் இவ்வசனங்கள் யாவும், சரியான முன்னுரிமைகளைக் கொண்டிருத்தலின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. மிகச்சிறந்த ஓட்டப்பந்தய வீரராக இருப்பதற்கு ஒருவர், தமது வாழ்வை முன்னுரிமைப் படுத்த வேண்டும்; அவர் தமது காலத்தைப் பயன்படுத்துவதில், அவர் எதை உண்ணுகிறார் மற்றும் எதை உண்பதில்லை என்பதில், உறங்கும் பழக்கங்களில் மற்றும் பிறவற்றில் கவனமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவ ஓட்டத்தில் வெற்றிபெறத் தீர்மானித்து இருப்பவர்களுக்கு உண்மையான முன்னுரிமைகள் அத்தியாவசியமானவையாக உள்ளன. 12:4-11 என்ற முந்திய பகுதியானது, தேவனற்ற (தேவனிடத்தில் இருந்து வந்திராத) சிட்சையைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுகிறார்; 12 மற்றும் 13 ஆகிய வசனங்கள், உள்ளிருந்து வரும் (சுய சிட்சை என்ற) சிட்சையின் அவசியத்தை நிலைநாட்டுகின்றன (காண்க 1 கொரிந்தியர் 9:25அ, 26அ, 27).

தள்ளாடுதலா அல்லது முடித்தலா? (12:12, 13)

12 மற்றும் 13 ஆகிய வசனங்கள், ஓட்டப்பந்தய வீரருக்கான அறிவுரையின் இரு துண்டுகளைக் கொண்டுள்ளன. (1) வெளியேறி விடாதீர்கள். ஓட்டப்பந்தயத்தின் மத்திய பாகம்தான் இளைப்பும் தசைகளில் வலியும் போட்டியாளரை மேற்கொண்டுவிடும்படி அச்சுறுத்தும் வேளை - மிகவும் அறைகூவல் விடுப்பதாக உள்ளது. அப்போதுதான் அவர், ஓட்டத்தை முடித்தல் என்ற முன்னுரிமையையும் இளைப்படையாது இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும் (காண்க கலாத்தியர் 6:9). (2) முன்னோக்கிச் செல்வதைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள். 13ம் வசனம் நீதிமொழிகள் 4:26ல் இருந்து

சொற்றொடராக்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. மேற்கோளை நீதிமொழிகள் 4:25-27ன் சந்தர்ப்பப் பொருளில் கண்ணோக்குங்கள். எந்த ஓட்டப்பந்தய வீரரும் ஒரு புறத்தில் இருந்து இன்னொரு புறத்திற்கு முன்னும் பின்னும் திசைமாறிக் கொண்டிருந்தால் மற்றும் ஒரு தடத்தில் இருந்து இன்னொரு தடத்திற்கு மாறிக்கொண்டிருந்தால், அவர் வெற்றியடைய முடியாது.

தடையா அல்லது உதவியா? (12:14-16அ)

14 முதல் 16 வரையுள்ள வசனங்களில் நாம், இலக்கின் மீது நமது கண்களைப் பதிய வைத்தலின் வலியுறுத்தம் ஒன்றை மீண்டும் காண்கிறோம்: “கர்த்தரைக் கண்ணோக்குதல்” மற்றும் “தேவனுடைய கிருபையைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்.” ஓட்டத்தை முடிப்பதற்குப் பல தடைகளை இவ்வசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன: சமாதானமின்மை, பரிசுத்தமாகுதலில் குறைவுபடுதல், கசப்பு, ஒழுக்கவீனம் மற்றும் தேவபக்தியின்மை.

இவ்வசனங்களில் கூடுதலான வலியுறுத்தம் ஒன்று உள்ளது: நாம் யாவரும் ஓட்டத்தை நன்கு முடிக்கும்படிக்கு மற்ற கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவுதலின் அவசியம்.⁵ கிறிஸ்தவ ஓட்டம் என்பது உலகப்பிரகாரமான தட்கள ஓட்டங்களில் இருந்து வேறுபட்டுள்ளது. அவற்றில் “ஒவ்வொரு மனிதரும் தமக்கென்றே எல்லாவற்றையும் செய்பவராக” இருக்கிறார், இது கிறிஸ்தவ வாழ்வில் இருப்பதில்லை. செய்தியில் சித்தரிக்கப்பட்ட ஒரு சிறப்பு ஒலிம்பிக் ஓட்டப் பந்தயம்⁶ என் நினைவுக்கு வருகிறது. அந்த ஓட்டப் பந்தயத்தின்போது, ஓட்டப் பந்தய வீரர் ஒருவர் விழுந்தார். மற்ற ஒவ்வொருவரும் நின்று, விழுந்துபோன அந்த வீரரிடம் பின்னோக்கி ஓடிச்சென்று, அவரைத் தூக்கி நிறுத்தினர். பின்பு அவர்கள் யாவரும் மீண்டும் ஓடத் தொடங்கினர். நீங்களும் நானும், “ஒருவரையொருவர் தேற்றி, ஒருவருக்கொருவர் பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படி” செய்தல் அவசியமாக உள்ளது (1 தெசலோனிகேயர் 5:11).

இங்கா அல்லது இதற்குப் பின்பா? (12:16, 17)

பலர் இந்த வாழ்வின் மீது முழுவதும் கவனம் குவித்தவர்களாக, இனி வரவிருக்கும் வாழ்வு பற்றி சிறிதளவு அக்கறை அல்லது அக்கறையில்லாமை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒரு ஓட்டப் பந்தயவீரர் பயிற்சி பெறுகையில், *பிற்பாடு* வெற்றியைச் சாதிப்பதற்காக, அவர் *இடப்போதுள்ள* சிலவற்றைத் தமக்கு மறுத்துவிட வேண்டும். அவர் தமது முன்னுரிமைகளின்படி செயல்பட வேண்டும்; மோசையைப் போன்று அவர், நெடிய கண்ணோக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் (காண்க எபிரெயர் 11:24-26). ஏசா நெடிய கண்ணோக்கை *மேற்கொள்ளாத* ஒருவராக இருந்தார் (ஆதியாகமம் 25:29-34). தவறான முன்னுரிமைகளைக் கொண்டிருத்தலின் விளைவுகளுக்கு அவர், கவனத்தை ஈர்க்கக் கூடிய உதாரணமாக இருக்கிறார்.

முடிவுரை

உலகப்பிரகாரமான தட்கள நிகழ்வுகளில், ஒரே ஒரு வீரர் மாத்திரமே வெற்றி பெறுகிறார் (1 கொரிந்தியர் 9:24); ஆனால் கிறிஸ்தவ ஓட்டத்தில். நாம் ஒருவர் மற்றவருக்கு எதிராகப் போட்டி இடுவது இல்லை. மாறாக நாம் எல்லாரும், எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமோ, அவ்வாறு இருக்க, தேவனுடைய உதவியுடன்

பிரயாசப்படுகிறோம். ஒவ்வொருவரும் “வெற்றியாளராக” இருக்க முடியும். நமது வாழ்வில் “முதல் காரியங்களை முதல் இடத்தில் வைக்க” முன்னுரிமைகளை ஏற்படுத்தும்படிக்குத் தேவநன்மையில் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவ வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன் (காண்க மத்தேயு 6:33). நாம் சரியான முன்னுரிமைகளை ஏற்படுத்தினால், பவுலைப் போன்றே “ஓட்டத்தை” முடிக்கக் கூடியவர்கள் ஆவோம் (2 தீமோத்தேயு 4:7; NIV). புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில், உலகப்பிரகாரமான ஓட்டத்தில் வெற்றிபெற்ற ஒரு ஓட்டப் பந்தய வீரர், “[லாரல் இலைகளினால் ஆன] அழிவுள்ள ஒரு கிரீடத்தை” பெற்றார், ஆனால் நாம் “அழியாத ஒரு” கிரீடத்தைப் பெறுவோம் (1 கொரிந்தியர் 9:25; காண்க 2 தீமோத்தேயு 4:8; யாக்கோபு 1:12; 1 பேதுரு 5:4; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10).

போதகருக்குக் குறிப்புகள்

இந்தப் பாடத்தை நீங்கள் ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தினால், நீங்கள் - வெற்றியாளராகக் கிரீடம் சூட்டப்படுவதற்கு - ஒரு ஓட்டப் பந்தய வீரர் “சட்டத்தின்படி” ஓட்டத்தை முழுமை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் (2 தீமோத்தேயு 2:5) சரியான தடத்தில் ஓட வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்த விரும்புவீர்கள். உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் கிறிஸ்தவ ஓட்டத்திற்கு எவ்வாறு தகுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பதையும் (கலாத்தியர் 3:26, 27) ஓட்டத்தை ஓடுவதற்கு ஒருவர் எங்கே இருக்க வேண்டும் என்பதையும் (சபையில்; எபேசியர் 5:25-27) அவர்களுக்குக் கூறுங்கள்.

14 முதல் 17 வரையில் உள்ள வசனங்களில், முன்னுரிமைகள் பற்றிய தனிப்பாடம் ஒன்றைப் போதிக்க நீங்கள் விரும்பும் அளவுக்கு, சரியான முன்னுரிமைகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. அவ்வசனங்களில் உள்ள குறிப்பான அறிவுறுத்துதல்களுக்கு, அவைகள் ஒவ்வொன்றும் நமது வாழ்வில் கொண்டுள்ள முன்னுரிமைகளின் பாகமாக இருக்க வேண்டும் என்ற வகையில், நீங்கள் அதிக நேரம் செலவிடக் கூடும். முன்னுரிமைகளை மிகவும் பிழையானவைகளாகக் கொண்டிருந்த எசாவைப் பற்றிய மிகச்சிறப்பான உதாரணத்துடன் இவ்வசனப்பகுதி முடிவடைகிறது.

குறிப்புகள்

¹இந்தப் புத்தகத்தின் முன்பகுதியில் காணப்படும், “உங்களால் இதைச் செய்யமுடியும்” என்ற பாடத்தில் “பொறுமை” என்ற வார்த்தையின்மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ²12:7ம் வசனத்தில் “சகித்தல்” என்ற வார்த்தையின் பயன்பாட்டையும் கவனிக்கவும். ³Neil R. Lightfoot, ACU extension class on Hebrews taught in Fort Worth, Texas, 26 October 1985. ⁴இருப்பினும் இவைகள், யாரோ ஒருவர் வேகமாக முன்னோக்கி நகருதலின் உருவகத்தை எழுப்புகிற “பற்றிக்கொள்ளக்கடவோம்” என்ற வார்த்தையைக் கொண்டு முடிகின்றன. ⁵இது 12 மற்றும் 13 ஆகிய வசனங்களிலும் வலியுறுத்தப் படுவதாகச் சிலர் நினைக்கின்றனர். ⁶“சிறப்பு ஒலிம்பிக்” என்பது ஏதாவது ஒருவகையில் ஊனமுற்றவர்களாக இருப்பவர்களுக்கான ஓட்டப் பந்தய நிகழ்வைச் சித்தரிக்கிறது.